

var glad ved, at han ikke havde været med mig paa Sagt, fordi han mente, at, naar man først fik Banen, kunde man vanskelig lægge den af siden, tror jeg, at det ærede Medlem nok kunde have set bort fra denne Omstændighed. Sagten er Noget, som hører op af sig selv, naar nemlig Vinene svigte. Jeg maa tilstaa, at mine Vine allerede for afskillig Tid siden have svigtet mig, og jeg gaar nu meget sjældent paa Sagt. Jeg er ogsaa vis paa, at min ærede Ven fra Viborg Amts 3die Valgkreds (Albertsen) for Længe siden har ophørt at gaa paa Sagt. Det ærede Medlem havde følgende ikke behøvet at frygte for at gaa med mig paa Sagt, af den Grund han vilde nok i rette Tid være kommen til at aflægge denne Bane. Den vigtigste Indvending imod mig var, at jeg enten skulde have optaget de stillede Endringsforslag eller nu have stillet andre Forslag; men jeg maa dog dertil bemærke, at naar man er fornyet med den Lov, vi have, behøver man jo egentlig ikke Andet end at stemme mod det foreliggende Lovforslag. Jeg ser ikke nogen Grund til at fremkomme med nye Fredningsbestemmelser, naar vi have haft en Lovgivning i 30 Aar, der har truffet alle nødvendige Forholdsregler i saa Henseende, uden at man kan sige Bevis for, at de paagældende Dyr ere tagne af. Jeg veed, at der er Egne — det kan jeg med Bestemthed anføre i det Mindste for den Egns Bedkommende, hvor jeg i 17 Aar har opholdt mig — hvor der nu er langt flere Hæver end tidligere, og det skjøndt enhver Jordeier jo nu selv eier Sagten, og Ingen freder Hæven, hvormod Fuglene fredes af landøkonomiske Hensyn. Man holder ikke af, at der jages paa Ens Eiendom, man forbeholder sig selv denne Ret, og det ærede Medlem vil, saasnart Sagttiden begynder, i Provindsbladene kunne se en Mængde Bekjendtgjørelser om, at Sagt paa den og den Eiendom er forbudt. Det Samme vilde jo Bennerne af dette Fuglevildt og af Hæven kunne gjøre, de kunne frede disse Dyr paa deres Jorder, det er der jo ikke et Menneſte, der forbyder dem. Det vil sige, jeg forudsætter jo her, at de selv ere Giere af deres Sagt, noget Andet er det, hvis Godseierne eie Sagten; men jeg gaar ud fra, at de ere Jordeiere og ikke Jæstere, og da kunne de jo unblade at skyde Hæver og Agerhøns; der er Ingen, der tvinger dem til at skyde. (Afbrydelse). De blide skubte, naar de løbe ind paa anden Mand's Eiendom, siger det ærede Medlem, men det kan kun gjælde rene Undtagelser, og det kan dog ikke være for disse Undtagelsers Skyld, at man skal sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse. Jeg tror ikke, at det bør være de enkelte Ødelæggelser, som kunne være Motivet for Lovforslaget.

Jørgensen: Det forekommer mig, at Forhandlingene er kommen ind paa et Standpunkt, som jeg tror ikke er heldigt, idet man er kommen ind paa at overveie, hvor længe Bildtet kan

gjemmes og den Slags Ting. Jeg vil slaa fast, at det, som de Herrer ville opnaa, forekommer mig ikke bliver opnaaet. De ville have Bildtet fredet, men Lovforslaget vil ikke bidrage dertil, idet Sagttiden ogsaa efter det begynder den 12te September. Gaaſte viſt ſkal den ophøre den 1ſte Januar; men Sagen er den, at det Hele bliver forvækket derved, at man den ene Tid maa skyde en Slags Bildt og den anden Tid en anden Slags, hvilket neppe vil blive overholdt. Jeg finder det uheldigt, at de Herrer have stillet en forſkjellig Fredningstid for de to Slags Bildt. Jeg kan ikke indse, hvorfor Agerhøns ſkulde fredes i længere Tid end Hæver. Det forekommer mig, at det Omvendte nærene var rigtigt, idet Hæver lettere kunne udryddes end Agerhøns, og tillige fordi det i Vintertiden ikke alene er Sagten, der ødelægger Agerhønsene; ogsaa Øgen er en ſlem Fjende af dem, og den er mange Gange mere ſtadelig end Jægerne. Jeg var tilbøielig til at stemme for at frede Hæven; men det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg) gav mig det ſtydigſte Bevis for, at det i Grunden var unyttigt, thi hvad Nytte vilde Fredningen af Hæven have for Muſenes Skyld, naar han, ſom det ærede Medlem kaldte en ſaa god Mand i Skoven, ikke formaade at paſſe ſin Gjærning bedre, end at Muſene dog ødelagde de fleſte af de unge Planter i deres Opvæxt. Da jeg hørte dette, fandt jeg ikke mere nogen Grund til at ſtemme for det omtalte Forſlag. Som ſagt, jeg ſkal anbefale, at man ſtemmer imod Lovforſlaget. Jeg tror ikke, at det vil være heldigt, og jeg tror ikke, at man vil opnaa Andet derved end at ſætte Splid imellem Folk, der have forſkjellige Meninger om dette Lovforſlag. Det er i det Hele affattet paa en ſaadan Maade, at jeg ikke kan finde det rigtigt at ſtemme for det.

Boiſen: Ja, jeg blev lige ſaa overraſket ſom min ærede Medforſlagsſtiller over det noget ſlotte Angreb, der kom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup). Det forekommer mig, at det ærede Medlem, der benyttede ſig af ſaa ſtarke Betegnelſer, ſkulde have ſikkret Thinget, at han førte nye Argumenter i Siden; men Alt, hvad det ærede Medlem i den Henseende har fremført, er blevet drøftet her ved 1ſte og 2den Behandling, og der har alſaa været Anledning for ham til da at gjøre ſine Anſkuelfer gjældende, ſærlig med Hensyn til det enkelte Punkt, han fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om Beſtyttelſe af Hæven. Forſlaget derom blev ikke taget tilbage, det blev affemt her i Salen, ſaa at det ærede Medlem havde fuld Adgæng til at ſtemme derfor. Særvigt har jeg opfattet det ærede Medlems Angreb nærmest, ſom om han forſtod dette ſom et Indgreb i hans Næringsretigheder. Det ærede Medlem var nemlig i ſin